

Anders Franzén Museet på Dalarö - en klenod att vårda.

Den lilla oansenliga saltboden från 1860-talet skulle egentligen rivits för länge sen men har turligt nog förskonats och har goda förutsättningar att få stå kvar tack vare ett gåvobrev 1988 från Anders Franzén till AFS, som uttyds Anders Franzéns stiftelse. Boden har under årens lopp haft ett skiftande innehåll alltifrån saltbod, sjöbod, bensinstation till upphöjelsen som lokalt forskningscentrum då Anders Franzén 1950 köpte den för att ha nära till vraken runt Dalarö.

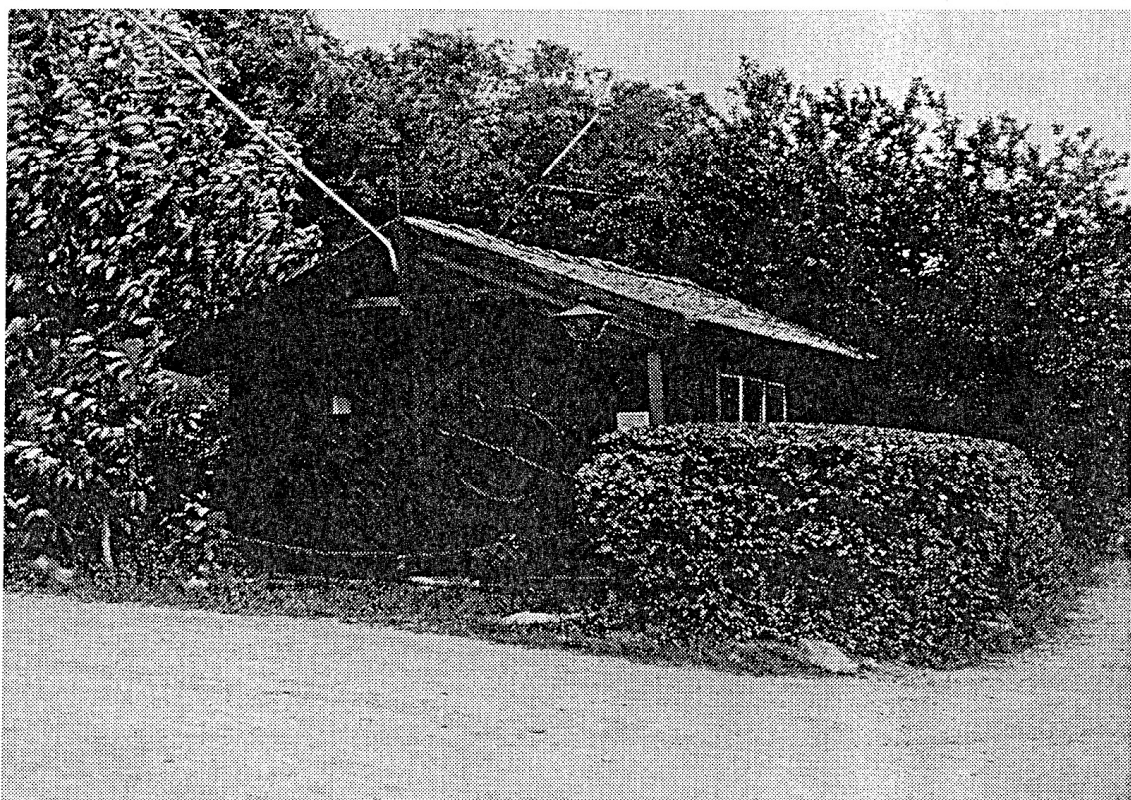
Den intresserade läsaren kan fördjupa sig i ämnet på Dalarö skärgårdsmuseum, där man med hjälp av sjökort och förteckningar kan studera den veritabla skeppskyrkogården inom Dalarö skärgårdsområde.

Det är naturligtvis mycket viktigt att på alla sätt

värna om den gamla saltboden när så få byggnader av kulturhistoriskt intresse bevaras för framtiden - se bara på miljön runtom den gamla fiskarhamnen där ingrepp gjorts, som är oåterkalleliga. Något värre kommunalt nidingsdåd än rivningen av det gamla varmbadhuset 1952 har jag svårt att förstå mig! Och nu står till exempel f.d. tullvaktrummet ("garaget") med Dalarös mest genuina schweizerpanel på förfallets brant utan nödvändigt underhåll

Med hjälp av sponsorer gäller det nu också att genomföra nödvändiga underhållsarbeten och reparationer. (Man kan stödja stiftelsen verksamhet ekonomiskt eller på annat sätt). Dessutom finns en ambition att förbättra tillgängligheten och där kan man se en ljusning! Tillsvidare kan vi lova att man med ett enkelt telefonsamtal (501 506 68) till Skärgårdsmuseet kan få hjälp med att ordna ett besök eller annan information.

Anders Franzén Museet

Mästerlotsen Frans Ludvig Öhman byggde sjöboden 1865. Den användes i början som saltbod. Den övertogs av Ida Wisth och användes till förråd till den övertogs av Fredrik Norberg för att där sälja bensin och oljor. Sonen Nils Norberg sålde boden 1950 till Anders Franzén.

*Fotograf
Ragnar Edlund,*